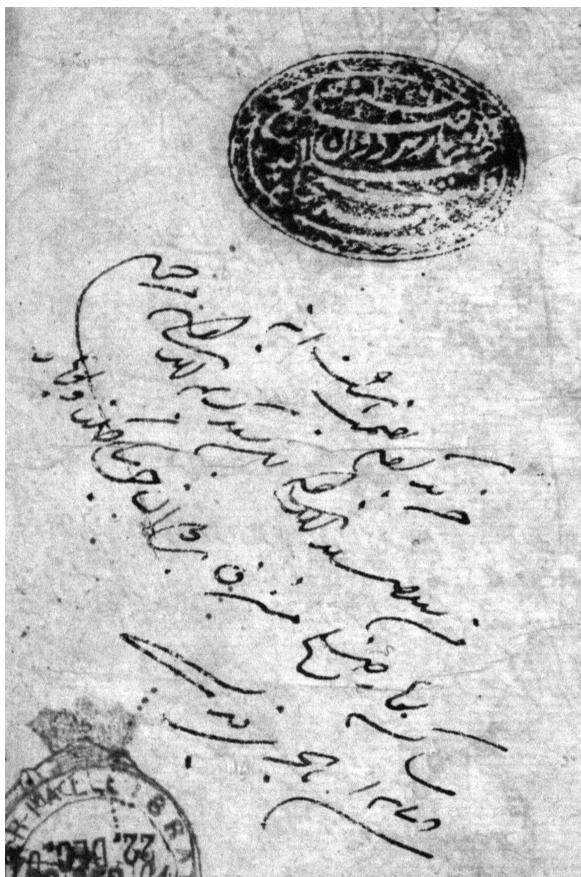

P.Q.

نحوه مصطفى

خانه خواجہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طريق خامت حر زنجیر اوک آنست اگر تو شده در
پارزو خود به بند دفع سحری بر وعای کار زند و دویم روز پیشتر نیز همان
مشترکه نیام چهار کس نوشته زیر یادین نهدانکس سحر بقیه کرد دیگریم
آنهم اگر تو شده با خود دارد از جمله ملاحدا در امان باشد چهارم آنکه استبار
بر قند خواند بد عقد بخوبی اند از در درنه غلام شود پنجم برای دفعه های
اسکوان بر آب پست ید و یکبار بر بخود بند در محظیان کو رو طلا کند ششم آنکه
نمکشی از عفران نوشته بند و ناسور دفع شود هفتم بریسان در خزانه ایه
هیفت بار بخوبی اند هشت کره بد بهدو آن بریسان در گیر بند در دره هیفت
اندام دفع شود هشتم دفع شب کوئی هیفت بار بر سرمه خواند در هشتم

بلانج

بـدـ اـنـ کـهـ جـونـ خـواـيدـهـ اـيـنـ عـلـنـ کـجاـ آـرـدـ بـاـيـدـهـ رـوـزـ جـهـارـ شـبـهـ بـخـشـبـهـ
وـجـمـعـ رـوـزـهـ دـارـدـ وـظـهـرـ رـوـزـ بـعـدـ اـنـ ذـفـنـ دـوـکـاهـنـاـ صـدـ وـبـسـتـ کـرـتـ
بـهـنـیـتـ لـفـارـ بـخـوـانـدـ وـذـنـزـدـیـکـ بـعـضـیـ بـهـنـیـتـ شـرـاـنـطـ نـادـوـاـزـدـهـ رـوـزـ
حـرـوـوـ فـلـکـسـیـ بـارـبـخـوـانـدـ بـعـدـ مـبـرـایـ بـرـآـهـنـ حـاـجـ دـارـ فـرـزـیـ غـلـنـهـ
وـدـوـکـاهـنـاـ آـدـاـمـ بـعـدـ اـنـ سـلـامـ دـهـ بـارـ اوـیـتـ وـدـوـبـهـ نـسـعـیـنـ
اـلـکـصـلـکـ هـارـجـعـ اـلـحـمـ مـنـکـ نـاـعـمـ اـلـقـبـ مـنـکـ
فـانـجـیـهـ اـلسـعـ مـنـکـ فـانـادـیـهـ بـاـکـیـ بـیـارـحـیـمـ بـاـمـیـجـیـبـ
حـوـیـیـ وـاـنـضـحـاجـتـهـ الـلـهـ اـنـیـ اوـیـتـ الـیـکـ وـمـنـ اـنـیـ
الـیـکـ نـقـدـ اوـیـ الـیـکـنـشـدـیـلـ وـدـهـ بـارـدـوـ وـسـهـ بـارـ
اـخـلـاصـ وـیـکـبـارـ زـانـکـ الـکـلـبـ وـنـخـامـ وـرـزـلـاـیـسـوـیـ تـاـخـرـ وـأـیـةـ الـکـلـبـ
تـاـخـالـدـوـنـ وـوـرـکـتـ اـنـعـمـ اـکـرـنـتـوـانـدـ آـیـةـ اوـلـ اـنـسـوـنـ اـنـعـمـ وـاـرـلـاـیـسـوـیـ
نـاـآـخـلـوـقـ حـشـرـخـوـانـدـهـ اـيـنـ حـرـبـهـ شـرـوـعـ کـنـدـ نـادـوـاـزـدـهـ رـوـزـظـ
رـوـزـشـ بـارـبـخـوـانـدـ وـرـوـزـیـنـدـ وـقـتـ بـیـحـ اـکـرـبـشـلـ زـنـزـبـخـوـانـدـ

بهرسته و عمر و بین العتایین بیکان بارگو اند چون بسخن لانا
هذا البحیره رسید مراد خود به طرکیز راند چون کیمی عصمه رسید بین در چرو ف
کیمی عصمه رسید آن شست رسید راسته رسید و کیمی آن شست در چب بکرد و
در هر خرم عمق دود و آن شست بکشید اما باشد در بتن و
وکت دن ابتدائی آن خضر کند و رعایت قدم از است نکاهه دارد
بعد هر خرم از دود رسید آن شسته فرو کرده چون بکل شنی قدیم رسید
مراد خود در دل کیز راند چون بلفظ شاههت الوجه رسید
دشمن خود ره در خطا را در جون بحتم هفت کام زرسه بحتم طرف
رسد و اند از از راست کند و آن دعا بخواهد اللهم لا اقتليني بغيرك
ولا تسلكي بعذابك و عاذني قبل ذلك اللهم لا توأخذني
بس عذر لاسلطاعي من لا يرحمي وكف ايدي الطالبي
عندي يا حفيظ الحفظي ويس امن رهی و حصل من ادي
در این محل نیز مراد خود در خطا را در حرم سفتم کفته بهم خوب خود

دست فرود آرد و منقول است اگر هر روزی یا هر شبی بخواهد **حشنه**
در عصمت حق تبع شنیده و خانم او بخشنود اینها اگر باشد اینجا پارشینه
خواهد بود اور هر زیان رساند بایده اینی حرز خوانند بر
دست خود فف نزد و دست سه بر سر و تمام اعضا فرود آرد
همه منقاد او کردند و اگر به جهت خوف در زندگان بخواهند امان
باید اگر در کاری در مانند باشد بایده در مقام ۲۶ و هفتم
دور کوثر غاز بگذارد و بعد از سلام این حرز بخواهند پنچ بار یافت
بار ایقون هر چهار پس و سه این حرز بخواهند در دنیا و آخرت منعم
باشد و این حرز حرز العصر کویند یعنی بعد از بهمنی **ا** بخواهند میر
آید و هر مواظبت کند جمیع موجودات منقاد او کردند و با نوع
تائیرات بهره مند کرد **ایقون** بجهت محبت چهل و یکسال بر کلاب
خوانند بد مریون به لبان بجای سه هفتاد بار بخواهند یعنی کعب
الله واللذين أصروا إنسلا **جبل الله** بعد از آن کوید خدا و شد

محبته فلان بن فلان در حیثیت حوارج و استخوان او پیدا کردان و لیک
لخط بدوی شواند بدن آمیان آمیان آمیان و گفده است
بر زینی زند و همین طبق ستر روز خوان آن هلا بعده در شیشه کند
هر کاه چه بمقابله اور و د قدری از کلاب بر گف خرد مال و دست صد
بر روی خود فرو و اگر داینه برای انتشار ح صدور و زیارت فهم هم
روز پاسزده بار بزمیات ویا بر کلاب با بر شیرینی نگو اند و چون محل
بله و قرآن مجید و لوح محفوظ رسیده هفتاد با بر سرت اشیح
لی صدر نی تا آخر آیه نگو اند اما باید هر روز نباشد بخواهد دل رو
کش در کرد و فهم زیاده شود اینه برای دفع اعداء و عقد اللسان نادو
از ره روز صحر روز شنبه و سکه با رنجو اند چون بر التمس علی و جو
اعلی اسرا رسیده هفتاد بار بیان قاهره البطش الشدیان انت اللان
لایطاق انتقامه خدا و زد فلان ره بنش و مکروه و غضب است لیکن و به
خود شنول کردن و پشم و کوش و زبان او بسته هلا کر کردن فقط عذاب

القهر الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين كويدي الله ربهم سعاد مررت
وعلمه حال ما ستر روز صحراء نور زده بارخوا ندرجون بمحاجة لغير ملقيها
بنها من خلاصي بعثان رسده هفداد بارلا الله الانت بسنانك
اني كنت من المظالمين كويدي ودر آفر كويدي الله ثم في اسالك
كمال معقولك وحقيقة اليقان بمحاجة احمد الراحيم الله ربهم
براي شفائي مريضي ما دوازده روز صحراء نور دوازده بارخوا ندرجون به
الذى لا يغوغ مع اسمه ميني رسده هفداد بارخوا من القرن ما
هو منقاء ورحمة للمؤمنين يا شافعى شفافش فلان رواز
جميع مرضها بحق باسم الراوح الرحمن كويدي الله ربهم تيخ سلطانين وأمراء
ناد دوازده روز صحراء نور دوازده بارخوا ندرجون به يامبيلا ملكوت
كل شيفي واليه ترجعون رسده هفداد بارياعين عزيز كروان حرار
جسم فلان بن فلان كويدي بعون سكر بارانا انزينا بخواند وبعد اقامه دعوه
هر كاهه بخاز او رو داين حزنه در راه يکبار خوا نداييف به جمهه ایمه

راه وسلامتی سفر قدر زانگه اس فرسود استه با برای صوم و شرائط در دعوت
هر روز و روزه با رکوب آنچون بحول الله وبقدره ته علیت اسد
همتا و با ریا حفیظ احفظ ذهن من جمیع المبیات یا اسرار الامان
کوید و در وقت روان شدن و فروود آمدن محل خوف یکباره لزم
دارد این بهترین حفظ کننده پیش از آنکه سوار نموده سکر روزه موزه خود
با رنج و آنچون بهترین اهل الامر بدمه هستند با رنج و آنچند خداوند خود را
و مال خود را و سباب خود را و فیقان خود را به امانت خود سپارم
با خیرت بصل اسان تا آنکه در کنستی باشد هنچ وقت یکباره در در
س زد و در محل طوفان تا آن زمان نجواند هر طوفان فروشنید
اینهم برای سلامتی ایمان ای خیرت شیخان تا سکر روزه موزه خود
با رنج و آنچون بحسبی طاعظیم رسیده خداوند با رکوب اللام این اسالک
ایمانا صادقاً و بقیناً کاملاً و تلزم اعوذ بک من هر چیز
الشیاطین و اعوذ بک اباب ای محظوظون و یاقا هر خدا ۳۳

البلطف

البطش الشدید است الذي لا يطاق اشقامه باقا
ایض بجهة کثیرن کت دختران برآب بران بابریج چاهه
شبکشیم پشنده تاسکر دوزھر روز لستی و مکباد خواندن برگ
فف زندو چون بحیل فاخته لمان فانک خیر الفلھین رسد
هفتاد بار قل اللهم تابعیح حسنا بخواند بعد از آن آب و بیانی
او شسته آن آب رسد در چاه پاک اندازد هر بایک سرمه را ورسد و بای
در آب جاری اندازد و عنقره ایام برآرد خود رسد ایض بجهة توکلی
تاسکر دوزھر روز بسته بار بخواند چون هر و انشها علینا محن
دھمتک رسد هفتاد بار بیاغنی اغنى فلمن قبی ره قاطیسا
واسعًا بغير حسنا باید هر روز هفت در رویش رانان برگزینی
بوسح خود بدید ما ابوب فتح بروی کشاده کرد دایض بجهة ادا
قرض نادوازده روز هر روز ده بار بر وا بیتی تاسکر دوزھر روز
پانزده بار بخواند چون هر و انتقانانک خیر الرازیین رسد

هذا دارك يا رب اللهم أكفي بخلالك عن إشك وغضلك
عن سوال وبطاعتك عن محنتك كوي وپرس از اعظام
اللهم صر عاصم بعده الداء والدوع والبراء والرزاء
عل المحمد بعذار آن كوريا اعتصمت بالله الفتاح الفياض حكم
أبي شرطاط بما أورد بهم بر سطريق خواندن در پایان اول آنی
دوايت هجایخ جمیع حروف تسمی محصل جمیع حاجات با ما کنم نهاد
بعد زمانک سک آیت اول سورت انعام بگو اند و آیت الکرسی ما خالد و
ولا پستی ما آن خروق حشر بوده نهاد نهاد نهاد نهاد نهاد نهاد
بعد الغامنة نعاشا یغشی طائفه منکه و طائفه قد اهتم
افهم نیظون بالله غیر الحق ظن الجاهلية یقولون هلانا
من الامر من شیع قل ان الامر کله للهی میخون فی افسوس مالا
یبدون لک ۚ یقولون لو كان لمن الامر شیع صافتانا
ها هنا قتلوكنتم فی سیو تکلیف الذین کتب عليهم القتل

إِلَى مَصَاحِفِهِمْ وَبِتَلِيلِهِ مَا فِي صُدُورِهِمْ وَلِيَحْضُمْ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
وَإِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصَّدُورِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَثْلَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ حَمَاءُ بَنِيهِمْ تُرْكُمْ رَكْعًا سَجَدَ لِيَتَبعُونَ
فَضْلًا مِنْ اللهِ وَرَحْمَةً نَاسِيَاهُمْ فِي وَجْهِهِمْ مِنْ أَنْ السُّجُودَ
ذَلِكَ مُثْلُهُمْ فِي التَّوْرِيهِ وَمُثْلُهُمْ فِي الْأَغْيَالِ كَرْنَعَ لِخُجَّ
مُطَلَّهُ فَأَزْرَقَ فَأَسْتَغْلَظَ فَأَسْتَوْيَ عَلَى سُوقِي يَجْعَلُ النَّهَمَ
لِبَغْيَكَ بِهِمُ الْكُفَّارِ وَعَلَى اللهِ الدِّينِ أَمْنًا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاجْرًا عَظِيمًا رَبِّ سَهْلٍ وَيُوسُفَ وَالْعَصْرَ عَلَيْنا
الْفَبَاتِيَّاتِ جَيْمَ حَادَ الْدَّالِكَنَّاسِيَنَ شَيْنَ
صَادَمَادَ طَانَطَاعَ غَيْنَ فَاقَافَ كَافَ كَامِمِيَمَونَ
وَأَوْهَايَا خَوانَهُ بَعْدَ حَرَزَنَهُ كَنَدَوَ حَرَوفَ تَبَجِيَيْكَمَ بَادِرَغَونَهُ
حَرَوفَ تَبَجِيَيْهَارَكَهُ تَبَجِيَهَ بَانَجَهَتَ بَنَجَهَ زَاجَهَتَ بَعْضَ الْمَبَارِكَهُ بَانَجَهَ
بَحَرَستَ وَحَرَزَانَهُ شَتَّتَ اعْزَمَابَلَهُ السَّيْعَ الْعَلِيمُ مِنَ الشَّيْطَانِ الْجَيْمَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَدُدَّهِ يَا أَدُدَّهِ يَا عَلِيِّي بِأَعْظَمِ
يَا حَلِيمِي يَا كَرِيرِي أَنْتَ رَبِّي وَعَلِيكَ حَسِيبِي فَنِعْمَ الْرَّبُّ بِرَبِّي نِعْمَ
الْحَبْ حَبِي تَنْصُرْ مِنْ تَأْوِيلِ الْعَرَبِ الرَّحِيمِ شَالِكَ
الْعِصَمَةُ فِي الْمَهَاتِ وَالسَّكَنَاتِ وَالْمُكَلَّمَاتِ وَالْأَمَادَاتِ وَ
الْخَطَارَاتِ مِنَ السَّكُوكِ وَالظُّنُونِ وَالْأَوْهَامِ السَّاَرَةِ لِلْقَلْبِ
عَرْضَالْعَيْنِ الْغَيْوَبِ فَقَدْ أَسْلَمَ الْمُؤْمِنُونَ وَزَرْفَنْ لَوْا
رَلْزَالْأَشْدِيلَ وَادِيَقُولَ الْمَنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فَقَدْ لَهُمْ
مَرْضَهُمْ وَعَلَنَا أَدُدَّهُ وَرَسُولُهُ الْأَغْرِفُ أَفَشَّتْنَا
وَأَنْصَرْنَا عَلَى جَمِيعِ الْخَلَاقِ وَسَخَلْنَا هَذَا الْبَرُّ وَالْجَرُّ وَهَلْهَمَا
إِنْ يَمْقُودْ دَرْ حَاطَارَدَ وَكَلَانْخَلَالَوْنِي كَلَسْلَطَانَ وَوَزَرِي
وَكَبِيرَ وَأَمِيرَ وَغَنِيَ وَفَقِيرَ وَأَمَامَ وَرَعِيَّةَ فِي هَذَا الْبَرِّ
وَالْجَرِّ كَامِسْرَتَ الْجَرِّلَمُوسِيَ اسْتَرَتَ بَرِّي سَلَامِيَ كَرْتَسِيَ هَفَارَ
بَارَكَبَوْيِيْدَارَ وَنَدَخُورَرَهُ وَرَفِيقَانَ خُودَرَبَوْسِرَدَمَ لَاسْتَسِهَاضَلَ

برسان وسخرت النازل ابراهيم وسخرت الجبار والحديد الاعلى
وسخرت الريح والشياطين والجبن والاندلس لليمان و
سخرت التقليد لمحمد عليه الصلوات والسلام وسخرت
لنا كل بحر وحر وعبد هو على الارض والسماء والملك والملوك
بغير الدنيا وبغير الآخرة وبغيرهما وسخرتنا كل شئ يامن ميلك
ملوك كل شئ واليه ترجعون بحق كم يعصي شئ ثرت نصرت
عالاعلاء اللهم انفينا ناك خير الناصرين وانفع لنا
فاناك خير الفاتحين ما اواغفروا لنا فاناك خير الغافلين
ما اوامر زقنا فالله خير المزهرين ما اوامننا فاناك خير
الراحيين واحفظنا فاناك خير الحافظين ما اوهدنا
فاناك خير المتهددين ونجنا من العذم الفالمين وحب
لنا غفران ثرت برجهته جبت هفتاد باركوازد بمحبهم كعب
تا آخر نخوازد وبرجهته تيجن سلاطين وحکام واهن دولت هفتاد باركوازد

ياعزین عزین کردان را در حیثم فلان بن فلان بعد از آن سکریار
از لذاته بخواهد دو دلله و حرمته و برکه و کرامه و مهابه
و ریحه اطبه کما هی فی عملک و انشد ها علی نام خزان
رحمک و احملنا به لحم الکرامه رسید رای تو نگیر و زیارت
هفتاد را بر بکر بید یاغنی لغنی تابع بغير حساب مع السالمة و
العاينة في الدنيا والآخرة انك علی کشی قدری اللهم
بیسیلنا من هنام اللحة تلوينا ولذانا والسلامة و
والعاينة في حیاتا و دُنیانا و کن لنا ماصاحباني سفرا
ومعینا و حامیا في حضرا و خلیفة و اهلنا و اطمیس
علی و جون اعد امنا چون اینجا رسید من رسید را فراموش کر
کرده بکر بید محل اجابت چون اینجا رسید رای خلاصی محبرس پهلا کر
و شمس در خاطر اور و امسیخ علی مکانتهم فلا ينتظرون المصی

وَلَا يَجِدُونَ شَاءَ لَطَمَسَنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَأَنْتَ تَبَقَّعُ
الصِّرَاطُ نَارٍ يَمْرُونَ وَلَوْنَ شَاءَ لَصَخْنَاهُمْ عَلَىٰ كَفَافِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مَضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ شَارِهِمْ أَعْدَاهُمْ لَيْسَ
وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ إِنَّكَ لِمَنِ الْمُسْلِمِينَ مَا حَمَلَتْ رِبْرَبَهُ
غَدِيرِ مُؤْمِنَتِ وَعَلِيهِ حَالٌ يَرْبُرُ إِنَّ اللَّهَ الْإِلَهُ الْأَكْبَرُ سُبْحَانَهُ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَدُرْ أَخْرُ كَوْدِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْأَلُكَ
كَمَالَ الْمُعْنَفِتُو حَقِيقَةَ الْيَقِينِ سَبَابِرَ عَلَىٰ صَرَاطِكَ
مُسْتَقِيمٍ تَذَرِّي بِالْعَزِيزِ الرَّحِيمِ لِتَشَدِّرَ قَوْمًا مَّا
إِنَّ رَبِّيَّهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ لَقَدْ حَنَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ الْكَنْزِ فِيمْ
لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهُنَّ إِلَىٰ
الْأَذْقَانِ فَهُمْ مَمْكُونُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
سَلَّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَلَّاً فَأَغْثَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يَبْرُرُونَ
نَاهَتِ الْوَجْهُ لِلْجَيْحَ الْيَوْمَ وَقَدْ خَابَ مِنْ حَمْلِ ظَلَّامَ

طرس طسم جمعت حجج البحرين يلتقيان بينهما بربخ
لابغيان حم
رسالله لم لا نقتلنا بغضبك ولا نقلنكنا بعد لا يك
وعافنا قبل ذلك المهم لا توأدن فابسو اعمالنا
ولا سلط علينا من لا يرحمنا وقف ايدي الطالبيان
عن ايادي حفظنا الله يسر امرنا وحصل مردنا
بمحوند بعد زمان از حكم الامر شروع كند هفت حم حصار عام اندام
اندر اغاز ز رهستان دويم پرس سوم جب چهارم پرس پنجم بالاشتم
ورد هفتم برخود ففت زند وبر تمام اعفار است غرود آرد و هر کرات
ای عذر بخ آرد حم الامر و جاءه النصر فعلينا الان يصرون
حم تغزيل الكتاب من الله العزيز العليم غافر الذنب
وقابل التوب شدلي العقاب دى الطول لالله
الا هوالله المصير بسم الله باينات بارك حيطانا

بن

٩

بِسْ سَقْفَنَا جُنَاحِنَ ابْنِي بَرِّ رَدِّبِ جَهَنَّمَ اصْنَلَاهُ وَسَلَامٌ تَسْفِرُ هَنَّدَارَ بَرِّ بَرِّيَّتِيَا
اَحْفَظُنِي مِنْ جَمِيعِ الْأَذَانَاتِ يَا رَاهِمَ الرَّحْمَنِ كَمْ يَعْصِنِي
جَمِيعَ حِمَايَاتِنَا فَيَكْفِيَكَمْ رَاهِمَ اللَّهِ وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ
سِرْتُ الْعَرْشَ مَسْبُولًا عَلَيْنَا وَعَيْنَ اللَّهِ نَاظِرَةُ الْبَنَجِيَّ
اللَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَيْنَا وَاللَّهُ مِنْ لَهُ مَحِيطٌ بِالْهُوَّ قَرْآنٌ
فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ لَهُ خَيْرٌ حَافِظُوهُ وَهُوَ حَمَّ الْرَّحْمَنِ
إِنْ وَلِيَّ اللَّهُ الَّذِي تَرَدَّدَ لِكَتَابٍ وَهُوَ يَتَوَلَّ الصَّالِحِينَ
إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَاءٍ بِالْأَهْوَى
أَخْدُّ بِنَاصِيَّهَا إِنْ رَبِّي عَلَى هُنْكَرٍ مُسْتَقِيمٍ فَعَانِ تَوَلَّهُ
فَلِرَحْبِي لِلَّهِ لَا لَهُ أَهْوَاعُ لِيَ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبِّي
الْعَرْشُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا صَادِقًا وَفِيقَنِي
كَامِلًا وَقَلْبَهُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَزَّاتِ الشَّيَاطِينِ هُوَ
وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَخْضُونَ وَيَا تَاهِرَهُ الْبَطْشُ الشَّدِيدُ

بِسْمِ اللَّهِ خَبْرُ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ
الَّذِي لَا يُبْصِرُ مَعْنَاهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ
الْسَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ الْعَالِيُّ الْمُعَظِّمُ بِإِنَّهُ
يَا نُورٌ يَا حَيٌّ يَا مَبِينٌ إِذَا كُسِّنَىٰ فَإِذَا قَتَّامَتْ كُسِّنَىٰ مِنْ
بَنِرَكَ وَعَلَيْكَ مِنْ عَدِيكَ وَفِيْكَ هَنَكَ وَاسْمَعْنِي هَنَكَ
وَبَصِّرْنِي يَكَ وَأَقْمِنِي بِشَهْوَدِكَ وَعَرَفْنِي الطَّرِيقُ الْمَغْدِلُ
قَرَاتْكَ لَكَ وَاحْدَدْنَاهَا يَفْرَبُ الْيَمِينُ عَلَى الْأَرْضِ يَطْلَبُ
الْمَطْلُوبُ وَهُوَ نَهَا عَلَيْيِ بِفَضْلِكَ وَالسَّبِيلُ الْمُقْوَى
بِكَ وَمَدِيكَ عَلَى كُلِّ كُسِّنَىٰ قَدِيرٌ بِإِسْبِيعٍ بِإِعْلَمٍ يَا إِنَّمَا
يَا حَلِيمٍ بِإِعْلَمٍ يَا سَمِعَ دُعَاءِي بِجَهَانِصِ لَطْفَكَ أَمِينٌ
أَمِينٌ أَمِينٌ أَنَّهُ وَصَلَاتِكَ تَبْصِلُونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا عَيْهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا صَلَوةً عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا سَلَامًا وَصَلَّى
أَنَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَاللهُ أَكْبَرُ عَزَّ ذِكْرُهُ

الله

الله التامة من شر صاخلي ياعظيم السلطان ياقلهم
الاحسان يادار المعم يا باسط لالمرق يا واسع العطايا
يادافع البلايا يا سامع الدعاء يا حاضر ليس بغائب
يا مرجود عند الشلائد يا خفى للطف يا لطف الضع
يا حليم لا يحقر يا جواد لا يخدر يا صد الله على سيدنا
محمد واله الطيبين واصحه الطاهرين بعده يا حفظ
سيعدون زور ويزلت بارثون زور زرين وسيزدرون زور زلسم الله الرحمن الرحيم
الرحمي الذي توصلت بالسر الاسر الخفية المهي وتوصلت
بكوصك الخفي الذي توصلت بهذ المزن العظيم ان
نقضي لاجيج حاجي ومرادي وان تدفع شرجع
اعلامي واحادي الواحة الواحة الواحة العحال العحال
الحال الساعة الساعة بحق اهيا اشرهيا اهيا
اهيا بحقك يا رحم الراحمين يا محب يا محب

خواص ایها و حسنیه جل صلاحها اللهم اکرم در زهراء ربار بگزند و حبیب شهد
و برای دفع تپ مدح ربع درج کنذ یا چمن مهر کم بعد از هزار زده باز
کوید غفلت و فراموش و سخن دل او و روایات حیم مهر کم هر روز
صد بار کوید مشق تو همان کرد و هر دو هیم هر بیکین آهن کرد و روز
جمو بعد ادای نماز حجه بیو شد هر چهار مکروه و حجه بداؤ زلد و جمع هماش
آن خسته کرد دیا صلاحت مش بر کم هر روز بود بار کوید روشن ضمیر
و تو نکار کرد دو ملوک سخن و منقاد داد کردند و برای ای ای ای ای ای ای ای
سریت و حرمت خواند حجت پیاقد وس س برا ای پا کار دل هر
روز بوقت زوال صد بار کوید و بجهة پیاه یا متن از خفان وقت
فرار چند ایمه تو اند بکوید اکرس فدر راه معاودت نایاب پیکاه
در راه مانده نه شود و عاجز و مغلظ نگردد و اکرس بوز هزار جمع زمان
نوشته بخورد موصوف بجز صفات طلیکم کرد دیا سلام برای
دفع مرضی صد و بار بار کو اند و اکر معاودت نایاب از ترس ای هم

و از سید و نوزده بار بخوبی خود او کرد او مت علیم لازم کی بر پسرین خواست
بر دشمن و هد منقوص کرده باشد مصنف هر کجا بسیار خوازند خلی مطلع و متفاوت
او کردند و اگر مراحت ملکید را نوشته با خود را در دهستان خارج کرد
و باطن وی در امان حق باشد یا ممهین هر کجا بعد از صدر صد بار کوید
بردهای مشرف و بر معینیت مطلع کرد و اگر معلم طبیعت ناید از جماعت
و عادات پنهان ماید و از جمله بخششیان کرد دیاعنی تجسس هر کجا بعد
از نایار خیزنا چهار روز زیر رو زیپل و یکبار رخواند در دنیا و عصر
محبای کی خود و اگر مراحت شاید بعده خوازند هر کجا بعد کرد و در
این حیثیت بحیث غریب شایع باجای عجیب هر کجا بینت مقعده را اعلام
این اسم را بعده از هزار هجده سید بار بخوازند هر کجا شد از اینها
غرضیت و یکبار کمتر کرد و بینت هیچ قائم کفر قضا را نکرد و اگر مراحت
نماید از غریب و به کتفنی غلبه در امان باشد و ملک و املاک ایها بروانید
کم در اینی اسم صد او منه خابیده از رانکشتر چیزی و حقف کرد و بی معاافی

اعداد بر شکل یعنی در شکل پر کندا اندسته بی پوشید در دل خلق ممکن کرد
یا مبتکب هج هر که در بسته ملال تجمل و خول ده با برگوید فرزند خد از ترس
آید و اگر در ابتدا هر کسای بسیار کوید مراد او به آنام رسیدا
خالی همکر در زنب بسیار کوید دل و روئی او نیز کرد و در نامی
کار عیّنی قوی باشد و نور بک اود رفیعت در دیوان او بتویند
و حق تحقیق نشانه آفرینند ناروز حقیقت از قبل اول طاعون کندا اگر که
در صفت باریک جذاب کنمکه یکمیا وزرگیری وغیره مشغول باشند
اینها خود هر صباح صد بار کنوند موجب دل خواه خواهد شد یا با اینها
سی باری محبت بر کمل خوشنویی ها باز کنند و در میان خواندن نام اولی
ما در او مستقبل کفته بدد و بعد هر تا بیکنید بیکر و برا آرام کرد هم که در
یا چشم صد بار کوید او نه در کوئنکندا از نه تا بیست نهایند و ماصوقه ها
هر کم دور وقت رختن اسم یا تصویر بر اندسته شنیده باشد بر فتنا نیز بتویند
از ها کم بر و دو به کم ملاقات کنند و دوست او کردد و اگر عورت عیقم باشد

روز روز دار در مرقد و قفت افطر بریت و یکبار بر آب خوانن
بخوزه دلچی سیاه نم و تون فرزند زنبر روزی کند و هر کسیار کوید کاره
دنیار بر او رسان شود یا غفارم هر کس بعد خواز جمیع صدبار کوید
یا غفار اغفرنی ذنب بی از مغفوظ کرد و یا هفایج برای مقهوری عذری
در آخر ماه رمضان روز چهارشنبه و جمعه هم یا قهار عصیان را برای
هر روز در خلا بخواهد اول شر الطیحی آورده و توکوت خازاد را کند در
هر کمعی موزتین بخواهد بعد هر دو دست برآورده مطلب کشته شنید
بخواهد لقراست مشغول شود اول و آخر در رود ده بار بکوید یک مردم
دشمن مقهور کرد و بجهت همچشم همچو ۰ صدبار کوید و اگر داشت نهاید بجهش
دنیا از دل او بر و دو خاکمه او بخیر شود و محبت و نعمت حقیقی تع در دل
او بیفر آید و اگر میان فرضی و نیست خبر صدبار بیشتر مقهور داشمن
بخواهد مقهور کرد یا و همان هم هر کس هم یا و بیش روز چهارشنبه غسل کردن
دور کمعی خماز ادانموده هزار بار بخواهد دنیا و جمیع اهالی جهان برو

و اوان کرد و در شماره باید از عمل ظاهر خواهد شد و هر چهارمین روز از خانه
پاشت آری سیمین خوانده سر صحنه نهاد و هفت بار کوید از خلاصه متن
کرد و او که حاجتی دارد میان شب در صحنی خانه با در سجد رسک بازیجع
کند و دست برآورده صد بار کوید حاجت شش روزان کرد و میان رفیع
هزار پیش از خانه باشد و وقت صبح در چهار کنخ خانه خود درین کنخ پیش بار
درخواز در آن خانه تعقیب شد تو ای بنانه باید در آنها از لبخن رشت کند
و در خواز از قبله بگذرانند و هر چهارین اسم پا زاق ره پانصد و چهل و پنجاه
بنگاهان در حق اوکت و کرد و همچو دشواری و درمانند کنگره پسند اگر
هر آنها در محل خلا نجواند یا خضر علیه السلام ملاقات کند اما باید در قلمه
حلال خوره با افتتاح هر خواهد هاجت او زود برآید باید اینها و
در حوار فتنه و رکن خانه کرده مستقبل قدر فتنه هزار بار پا قدم خواهد کرد
بنگاهان ریان هاجت او برآید محبت و هر چهارمین روز از شناس دو دست خود بر
سبیله نهاده هفتاد بار کوید زنگ از دل او بر و در بایعیم شو برای بد

بیدار کوید از موقت حی نعیم یابد و اکنون هر روز را که نیهان آشامید
یابد یا باید در شب جمع بعد از آنی خارصه باشد بر سینه گفته در خوبی
رو داده است آن کار بر روی انسکارا کرد و هر روز سحر کرده شدند
چنانچه در بدن او بطریق خلیدن سوزن الکمی رسدو طی و ترا فوش
نمایند باید راه اینی نام بخواسته در آیس کرم انداز دوسه بیدان ایشان
بتویید هر سو و هر دو کار پنهان ممتد ففع شود صحت یابد ناشد که بکرمه میاغلام
اکنون هر کم از ساعی یا در زدی یابرد و در کنجکه آنکه هر یابد باید راه است
روز روزه دار و هر شب صهزار یا ریا علام علمی من فلان نیافرید
برزیان و آند و با هم برخشد حالات ایشان را که در کسری شد
و هر روز خواهد چشت او دندر بروید باید هر و خوش خشم در سحر امانته
دور گفته نماز بکنید ازد و متقبل قبیله نشسته هر روز را چنانی ایشان هر چون آند خواهد
نمایند و هجده روز از مردم محبت با قایض حی از حیله روز
بر قلمان بنویسد و بخورد از عذاب کور و کرسکان اکمن کردد یا باسط

۲۱۰) هر صبح خاوه دست برآورده و ده بار لفظه بروی خود مالد هرگز نه
کو اس ممکن است در دنیا خافضی حجت هر چهار کسی نشین است که روز رو زوزه
طی دارد چهار روز جمله ای صد هشتاد هزار کوپه بار افع مر
اگر نیم روز بانیم شب صد بار کوید از جمی خلائق برگزیند و بآنیاز
کرد دایا معززم هر چهل و یکی بار شب دو شنبه و هجده بعد از شام
کوید میان خلق با هیبت شیخ زاده خدا تو نزدیک اصلن آنچه هر
از طالع پایا اند بیم دارد هفتاد و پنج بار کوید بعد سه ساعت نیم
کوید آنچه از زنفلان در امان دارا مان باشد یا صیغه
۲۱۱) روز نیم شنبه بعد از نماز چاهشت پانصد بار بر و آنچه هر روز
صد بار کوید در حقیقی خواندن سخن نکوید هر دوی از خوبیه مناسب
کرد دیا بصیرتی هر ده ریان است و فرق پنج صد بار و یکبار کوید
محفوظ شنط عذت حقیقی کرد دیا حکیم شی ۲۱۰ در نیم شب خوان
مکوید از خود رو ده حقیقی تعلیم باطن او صمدون سه از کرد و از

پا عالیش بر هر شب جو بربست لعیان بنولد و نجور دجی تج جل خلاصی
او روسخ کرد اند باطفیف میرایکت دنی بخت دختران و محبت
امراض و کنفیت همکات بعد تکیه و خوشیدبار مدار و مت خاید اما عمل
حضرت پیر آن اخوانیم قدس الله ارواحهم اینست / از زلزله هر
چیزی و دنبیا و کار در جائی خارج بر شرائط دعوت شانزده هزار
بار و شست صد و چهل و یکیار سیم با طیف گویاند بعد قسم اسم
منذکور صد و بیست و زیبار نخواند میراد رسدا یه عمل حضرت پیر آن
اخوانیم قدس الله ارواحهم روز بشنی و چهار شنبه و پنج شنبه
روزه دارد و شرائط دعوت مرغی دارد خصوصاً اهل صلاح در این
شبها هر شب شنبه بار و احتجی دادان به فقر ارسان و بنت چهار
شنبه نیم شب غسل کند و یکدوکه نیز سیمه اخوانیم گذرد خصوصاً بروح
پر فتوح حضرت قطب ربانی عوت المهدای سلطان سید محمد الدین
عبدالقادر جیلانی و حضرت اقدس مولانا قطب الدین محمد و حضرت

سقدر میزان ناچاری الدین احمد بار و ۱۴ هجری خاتمه کنوند بیانی طرق
فناکم دربار از الائوت دوبار اضافی ده بار رو درود ده بار پس
فناکم بر حضرت رسالت بنده صلی اللہ علیہ وسلم ختم کند بعد اسم بالطف اصیخ
هزار رو با نهد و چهل و هفت بار کنوند بعد اسم اس کنونه چهل و سه بار
نحو اند و همین عمل در شب پنج شبینه و هجع کنونه یکند بعد از خراغ و سح خود شرمنی
قیامت کند البته مکار در ساده کم مقدار کشته حاجت او روان کرد و دلایلی
عمل موافق خواهد بود و عمل سیران بکار بر قدر کی المدار و احتم اینسته
آنکه نهاده شبینه و چهار شبینه و پنج شبینه روزه دار دربار عامیت و موت
خود صادر بار اکمل خلاص و اکتفیت بکنونه بیشتر بود و در این شبینه هر شب
شبینی بر ارجاع حق داران بحقیقی بسیده و اکبر بر تسبیل منضم کند
بهر بود و نسب پهار شبینه نیم شب غل کند و دیگر دو کاخه هر دو حقیقت داران
یکند زد و بکند و خاکه از سلسیل حضرت محمد و میهمانیان و قطب عالم
و نهاده عالم یکند از دود ره رکعتی بعد از کنک آرمه الکراس و امن الرسول

و اخلاص سکون کان بازگو آن ده برا رسی برآمدن خاچا وزنید چهارم شد
 تسبیح کوید بین رسم لطیف راه بیخ هزار و پانصد و چهل میزهفت بازگو آن ده
 بعد قسم بد جمله و سکون بازگو آن ده همین عمل در شب بخشش و حسوب نکند
 البته برادر سه طریق عمل شایع آخر خود را الله از روز تکشیب
 تا جهور وزه دارد و با شرط دعوت در این بخش شب ابتدا آن
 شب دو نشیبهست هر شب غلو باش کرده هزار بار بالطفیل بسیار کند اما
 و شش هزار بار بالطفیل بلا توقیف و شش صد بار لطیف به
 شنوسی شنیده و یکبار لطیف بوقف کوید بعد قسم بد صد بسته نیزه
 بازگو آن ده همچنان تماشت هاشب هاشب چونست داکر بزم خواهد
 این شرط موافقی کرده فدائی تبع در آن ماه او را صد هزار ده
 اکرم محال منوده بازگو آن کرده قسم این مختلف است اما این مابینی
 فقر رسیده زین است بسم الله الرحمن الرحيم و صلوات الله علی خیانی
 خلق احمد و الله اجمعین اللهم ای اسالم باسمك الطفیل

اللطيف اللطيف يا من وسع لطف اهل السماء والآخرين اسالك
ان تلطف بي من خفي خفي لطف الخف الخف الذي اذا
لطفت به لاحد من عبادك لكفي فانشدت وقول الحق
المبين الله لطيف بعبياده برزق منيستا وهو الغوى
العزيز الطف يا المهم بلا طفلاً الخف يا خف الاطاف
نجنا من اخفاٰت بجتو سورة الاعراف صد الله علني
خلقك مخلص الله اجمعين يا خبايش ههه بدت نفس خود
كرفت ارباب شدائين اسم بسياركويد خلاص يا بد يا حلليم مر ههه الكه
كشت بخار دويانها رفت نذر بكم غذ نوشته وبها بشارة ان اب
سربران كشت ونهال پر اکند نذر بكم رسور کشت شود عظيم
ارک بدل بسياركويد بر هم عزز و مکرم بود يا غفور هم کرد
در سر باز جمي يا اند وهي پیش آير شد باز مقفلات يا غفور
نوشته بخورد شقا يا بد هر که بسياركويد سیما هر از دل بر و دیانتکی

مسنون

۱۹

هرگز اینکه مشیت پاتار کی دل و حشیم بید آید چهل دیگنار این نام صدر برب
خواهد آن اکسی گوموود و حشیم مالد شفای باشد و تو نگر کرد با علاج
هرگز این نام بیوسته نخواهد بایا خود خاردار از خود رسته بزرگ شود و اگر
بیزور است بانو اگر دو از غریب باشد به شهر خود بسلام است بقصو درد
پاک گیج هرگز بسیار کوید بمرتبه کربایی رسدا کراحتام و والان مراوت
نمایند هر کس از این ترس و همکات نیکو نیش آید یا حفظ مر
هر کم نزدسته در بازو بند از خوف اتشی و دیگری و لقمه و نظر بی
این بود یا مقیت امش هرگز اغذیه پیش اید را نقل از جایی کجا کنند
و مهار نشوند بود یا طفع بر خوبی کنند یا بسیار گزند یا هفت بار بر کون خان
خواهند بدم بعد آن اکبر کوتاه گند بخورد و او از روزه در رضیم
همدکت بود بر کل بایکل خوارند ببودی قوت یابد و روزه در شتن تو زند
یا حسیب امش هرگز خوف دزدی و ماجس بید و حشیم زخم باشد وی
با حسری یا شیره صدمه نشتم هفت روز نهفته و هفت بار نخواهد حسی

الله الحسیب هنوز نهفت روز تمام هنوده مهارج پر نام رسید
از پیش بشی اخراج کند با جلیل حرم بگذو و عفران نوشته با خود دارد
و یا بخورد سیان خلی مو قوز رک کرد و یا کی یه مر هر درست خوب
این نام بر زبان راند تا برخورد فرشته از ره فرمان رسید و خلا
الملک ادله بگویند و در جهان ملو و مشرف کرد و گویند بهم الله
عطا این ابر طالب رضی الله تعالی غذا این نام هم بسیار گفته اند از آن مر
او ره کرم الله وجهه گویند بار قیب من هر کرد بر کرد عورت پسر
یا ما ذی نجوا نزدی هفت بار از خصما آن سلامت یا ندیا مجیب حق هر
بسیار کوید کافی نوشته با خود دارد همیشه در امان حق باشد و در آخر هر
دلیل ه کوید نزد مستحب شیخی با ایاسح ه بسیار کوید قدر عالم و کنایه
با حکیم صدرا عصمه پیش آید که رحمه اول طاقت ندارد بسیار
کوید که این باید جهار حد و بیت و پیش بار نبودند و نشسته شنیده بود
با و دو دم برای محبت سیان دو نکس هر چیزی خود را خونزد

بر مدد و بدبند ناخورد و دوست کرد و همچنان مسیح شن پر کل کل آیند فرنگ با خرام
و برص بانشد در ایام بیض روزه دارد و بوقت افغان رسیدار کوید و بر
آب دمیدن نخورد شفایاید و هر کم در میان انسان و جنس خود خزانه و حرمی نداشت
هر صبح نزد فرمانده نزدیک و مکرم شورایا باعث شن هر کرد و دست خوب
رفتن دست بر سینه نهاد و مدد و تکبار کوید حق تعالی دل مرده آون زدن مقام
نو اگر داند یا مشهد شن هر کراپسی یه فرمان دیاب خرسی گستاخ باشد
هر چیزی دست بر پستانی او نهاد روی اشمان کرد و بسته بکلید ریکوبید
حق تعالی او نهاند نیک نیست و فرمان بردار کرد و داند یا حق شن هر کله کلاسی
کم شد بانشد بر جهار کوئنگار غذای این نام نبوسد و در حق تعالی همچنان همچنان
و نیم شب بر کف دست بخدر و نظر الوی اشمان کرد و شفعت آرد یا فته نزد
واکر قیوسی در نیم شب سر بر همتر کرد و صد و هشت بار ریکوبید خلص یابید
با لکل صدم که لکل عده باید و آربیان آتش بیم بانشد همه و خود سازد امان
یابید و اگر در محل خوف بسیار کوید آسمین کرد یا قیح هر کار دشمنی قوای

با شنید و تدبیر دفعه نهان نداند هزار و بیست علوم از دیگنده و پره عنوان را یکبار
نمودند و آن راه پیش می‌گذاشتند و بدل نیت دفعه دشمنان یکنده مفهوم
گردند و اگر در دویم ساعت روز جوی سپاه خواهند فسیان از روی برود یا صتین ۲
هر کرا طفیل باشد و از شیر باز کرده با و صبر کرد نتواند ویا شیر و نهاد را
نهفهان شد باشد یا بد و نوشته باز طفیل نخواهد با صبر و اند کرد و بر شر و نهاد
نمود و در شیرش فروان نمود و اگر کس شفاف و اعلم ملک خواهد روز شنبه در
اول ساعت بعد از نیت سه حد و شصت بار نجوراند آن منصب باید
یا او خاصه هر کم بسیار کوید از خما و خلق آنها نشود و اگر زن یا یکنیز کر
بینختم باشد و قلب و خون بدل بسیار کوید از بذری هری باز آید یا حمیل
هر کم زبان ای از بذری گفت نمودند و اشت باشد و بر قلع می‌بینند و این
حد در آن آب غرد امان باید و هر کم بسیار کوید پسندید که دیگر
هر کم شیوه نمایند و یکبار نخواهد از عذر و حقایقی است امان باید و هر کم تدبیر
گویند و حساب غلط گلند یا صبدیچ اگر حل شد با از تقویت و ترسید یا انحل

در بیانند باشد از خود رش هر کوچک و کوه فودبار کوید و بگذشت دلیل که در
کرد نکم کرد اند حق تعلق از سقط شدن نفاهه در داد و زور خلص میابد و
او را بین بستی زند و هر مردم است ناید هر چه نیز با افسوس جاری شود بر صدقی
وصوایر بود ریامعید حج و حج و غایبی شده و نه که حج و خلق خفتی بود و در حج هار
کوشش خان در هر کوشش برقا دار کوید بعد تمام غائب چنین کوید ریامعید
فلان از باز میان رسان بفوان الدعا و بعد هفت روز خود باید
ویا جزا و رسدا و اکر جزی کم شده باشد بسیار کوید باز آید ریامعیدی بر ای
دفع در دهفت اندام ناچفت روز هر روز خواندن بر خود رسدا و اکر طلاق
نماید و لش نزد سخود و در بذش قوی بیدار آید ریامعید حج هر کم بفقیر
اما ره خود میان نیایند هم خوار بست بر سینه همانی هم کویان در خوار بود نظر
بیرون مطلع وی کرد و بجهت هلا کرد سخمن او شنبه با صلح و روز سه
نشنبه چهارم و پنجم را برخواهد ریامعید اکر بر رخواری هشتمین کرد و بسیار
کوید صلح میاید و اکر هر روز هفتار بار کوید عمر رش در از شود و قوت

در دوی زناده کرد دیا قیوم
دو دلخواه کاره بلند کوید متصرف دلها
شود و اکر بسیار کوید مهاتش موجب دل خواه او ساخته شود این دو
اسم پاییده برخواص بسیار دارد دیا ماجدم هر چالین نام کوچان در خلوت
دودخانه روز بیرون شد و نهفم خوردن به لقمه کوید رشک او نزد
کرد دو اکر بسیار کوید تو نزد کرد دیا ماجدم هر این نام کویان
در خلوت رودخانه روز بیرون شود انوار در دل او پیدا آید و اکر
بسیار در حیثیت خانه بزرگ کرد دیا ماجدم هر کار دل از خلوت همان
لود هر آنکه کوید خوار زدل او برود و مغرب حق کرد و اکر طلب
فرزند بده باشد یعنی دیا ماجدم نوشت با خود دارد فرزند آید ما ماحش
هر که وقت شهای هزار بار کوید ملائمه ائمه آثار در عین معانی نکند یا صمد
هر کم هر سو کاه یا نیم شب سر بسیار نهد و صد دریازده بار کوید صادر قی القول
بود ببرست بین خانه فرق زنگ دو اکر بسیار کوید کرسنه نم شود و اکر در حال
و غلو کوید از خلقی بدانیز کرد دیا قادر سراج هر وقت آپورست بجه مضری

بگو اند بچشم و بیاد شنی ب رویی خاکه از تند تنواند و الکارهای منخل پنجه اید
چهل و یکبار کوید ساخته کرد یا مقتول دیج ۱۰۰ از خوب بیدار نمود و چشم
پیش از آن بگو اند بچشم کار را بخی کند و اگر بخته همکار داشمن بسیار کویده کرد
کرد یا مقلعه اشی هر ۰ در هر کوچه ای و با در چار خوف باش بر جان تنواند
درست بگو اند و بر خود در ارد دل قوت کیر و همچنین بگتی براوزند و اگر
بسیار کوید نفسی در چاعت آنها فرمان بردار نمود یا مقتله اشی هر ۰ از
صد بار کوید بر دوزن حقی دل او فرد زیاده و هم کار را او بآذمه اراده و اگر چهل
و یکبار کوید نفسی بگی و هم اکرد یا اول شی بر کار از زوئی فر نمینه و بیانه اینی و
و حاجتی با چهل شب جو هم همچو خدا را بگوید حمله اکنست در عده ای دیگر
دلش از مید کرد یا لخیش بر کار اعد از خرسیده با واعزان نیک نیار و
و در خود سازد عافیت بر خر کرد و اگر بسیار کوید بر دشمن ظفر یابد و در ده
محابه هن بر دشمن غایب آید یا طاهراش هر کجا نمود از شنیدن با فضیل بگوید
چشم او نمود کرد و اگر خوف باشد و باز ای وغیره شنید بسیار کوید اماں یا به

و اکر بر دیوار خانه بین سه آن دیوار سکا ~~لای~~ بماند و اگر بر روز بوقت استوا جمل
بار بگوید همچنان کس بوی چیزی را پوشیدند ندارد و بگوید یا باطن شش هر گاه روز بعد
نمایز بامد اد نسته است بار بگوید صاحب این که کرد اگر مداومت نماید هر کم او را بیند
دوست دارد و مطلع وی کرد زیارتی شئی هر که خواهد داشته او و عز از خراب
نه خود و از خواسته ای سلامت ماند باید از در کونه آب نار سینه بتوسد و اگر در
کونه ~~کند~~ بگوید دیوار خانه فرزند ~~که~~ سلامت ماند و اگر هنست قیچی هر کم یازده بار
بنحو این طبقه وی کرد یا استعمالی شئی هر زندگ در مردم چیزی بنحو اند رو شیره
کرد و بگوید که سعادت کویت هر دشواری هر چیز را که ایشان کرد دیابلا بخوبی کرد و طفظ
بینه و هنست بگوید که بیرونی طفول انجد همبار دیگر حق تعالی برخلاف است رسد و اکر
که شرور فیض نامیست لابود هر روز هفت شار بگوید در این دنیا او سر دش و دشمن
نه تو و اتفاقا بم هر کم بعد از نماز خانست نیفده و شصت بار بگوید تبر او و قبول
کرد و اگر بگوید هر کار عادی و عادی بعلایخ باز نماید و غصه در راه است رام کرد
بلطفت میگم هر کم مداومت نماید و حب نیشت کرد و میچله ه تحقیق کرنم خود را

ابن امده روز دو شنبه میں بختائیں دولت و پنجاہ مبارکا عیال خود
بنجواند منبع و متنی کردو جنتاچر فرنگار نکرد دیامنستقلم جو کر برخوازش
صبر نتواند کرد تا سرچشم بکوید و دوست کردد و بهترینی کریں بیش بخوازند فایر
رسد ۲۰ خواند ا دشمنی رفاقت خود کشت بعد ایده بسته علیک بیک خان
اورده هر چیز امده بوسک کرت خواند و میک برسر او یاد رفامه او یاد مصلحت
نشست او اندراز در جناب خیر برخی او شست خورد آن دشمن در جنبد و زدیوار
شده چلک شو دیا عفو و هر کار از بسیار کنایی نویسیدی حاصل کریں بخوازد
خدسازد جو کنایی او عفو کردن بکهه رئس و فرع چند اند تو اند بنگراند
نیمات پایدیار و فرم هر کار مظلوم رعا از ظالمی خلاص دعیت کرو بار کر اند
ظام بنتیت او راضی نمود و اکمل دوست نمایید فدا کرد هر بان خود دو غیر
کار و صد دوست دارد بیامالک الملك یاذ و الجلال الالا کرام
هر کار مد اوست نمایید فونک و ذوبیا کردو و مهات دارین او ساخته کر دیاری
هر کار عجز خود را در میان قوم بیکار نمود اشته با کرد برگردان خلیفه خود خطا کنند
و این نام بکوید بنجوبی برورده کردیا مقتطع جو کار اتفاق و سو سر شیطان لکن

شتواند بود از روز صدر با برگوید این کرد و آن هفت صد پارخوا نامه مقصودی
و داشتند باشد رسید یا جامع شش هزار خواهر اهل انتفاع او حجه نوند
روز یکشنبه وقت چاشت غسل گند و روی لسوی اسماں گند و نلکشان
دوست رصیفان ییکان باز طرح نام پرستیده نداده نمود بعده پروردی خود
کردند و بربت خان جمع گند و اکبر جهت همراهی روز جم بعد از این
نمایز و چهل و دوبار کوید سخته کرد یا غنی شش هزار بیلا طبع مستبلانه
با عضوی از اعضا خود است فرود آرد و این نام بگوید مقصود حاصل
منه در این همچو وزیر هفت دهار کوید در ماش برگت شنود و پیوه کاه متحاب گردید
یام غمی ۲۳ آذر علی نمایی حاصل نمایند باشد تاده همچه هر روزه هزار
باز بگوید از خلق پذیری از کرد یا معطی ۲۴ هزار محل دعاؤ نباشد مطر
یام معطی السالمین بسبار کوید پیچ اول احمد خنکرد دیاما ناج ۲۵
جهنمه نسلسله از رنابشند همکام بسر صدر با برگوید شزاده از دور ای بر
پیش زد احوال اعدا چند نام تو اند کوید یا ضایا بزم برگر خود مصف در قها

بینند

بینند که در حور داد و نیاشد حقیقت یا حیا ز او هر عشق تروزی نخواهد از نزدیخ
بین دارد این نام را هر رشته بجهود ایام بیض ملساو کوید مستقیم بود و محظی
قرب یابد و بعضی از نهاد یا اضطرار تنهای خواهد نداشت یا اضطرار فاندان
نمودند و یا نافع می‌کردند رفاقت چهل یار بخواهد یا صد یک بار و
جند کسر چون کسب چهار را برایاده نکنند یا در کسی مکث را پیشتر از غرق نهادند
کشته شوند از تلف شدن آیند بود و اگر میان صد و شصت بر و دیگر بیشتری باشند
ترسد و اگر در بیانیت بر کمال گذشتند بگویند کسب دل خواه او اوتا نمایند یا نفع می‌کنند
در شبها کما جسم هفت بار سوچ نور و هزار یکبار این نام نخوازند و این او را
پیدا آیند و اگر در وقت صبح معاویت نمایند و اگر در شبها هفت بار روشن درود
یا هادی هر که در عین لوعی انسان کرده دودست پردازشته بسیار کوید و
دست بر رویی و چشم بالا بمرتبه اهل موافت رسید و اگر بسیار کوید بر سر جم خاک
نخود یا بدایع سر کلامی نشین آنند خوار بار و بار روایتی از اتفاق است اذیار یا بدایع
السلوت والارضن کوید یک حقیقت است رسید و اگر باید و فتو تکمیل کرده ذر و روئی هم

جانب قبله اور ده چندان بگویده در خوب رفود هر چیز خواهد در خوب بیند
 یا باقی ج ۲۸ هر شب صدبار کوید اعمال او مقبول کرد و پنجه بسته بدار او ره
 و برائی دفع دشمن و آلام و رقام بسیار کوید یا او از ج ۲۹ هر روز وقت
 برآمدن آفتاب صدبار کوید پنجه بسته بدار نزد و اکل بسیار کوید برآفتاب
 و امثال خود تفوق یابد یا میشید ۳۰ تدبیر کار خود میان میان شام
 و خوش چراز بسیار کوید تدبیر کار خود بد انداز و اکمل داشت نماید و حاشش
 یخ ویس فن کرد یا صبور چه همه برخی یا شیقی یا صیغه یا در دیگر
 پیش آید که سه و سه هزار بار کوید اطمینان باطنی یابد اکنینه بیار و خود داشت
 عایزه کهنه زبان بینه در شمان و خشنودی خیان و رضای سلطان بعد از غصب
 و خوبیت دلها خاصیت تمام دارد برای سرایع الای جانب روزگر جلا رو
 چالی یا مشترک ریست هشت بطن گشته و از تمام آن جمع کرده چنانه ذکر
 افتاده چندان در عالم الفاظ کاملاً موافق آن اسم اور ده بعضی مخلفات سماوی
 دارد من در بحث خواه از این مخلفات احتراز خواه از خود پنجه کند اکل

نشر اکنط آن بیم دارده باشد همان نشر اکنط است و کردن بعد از قام غریب است
بنحو اند و برای حاجت تاچهل و زیره روز سیده و شخصت یا عدو از قام تناول
روز قسمت کرده بنحو اند مثاله یا رحمی کلائی و راحمه باعینه بست
بشت بین ۹۱۷ زیره زر و یکصد و سی و هفت موئیت اینست یا موای
یا سکفیل یا رویا سیل یا حولا سیل بخت یا هویاضن همه بخت القادر
المقدار الحافظ الرافع الوحد الاحمد المنعم المحظى
المفضل ارفع درجه و افضل حاجتی و الشف مهمناتی
بحق کهی عص و بحق حم عشق در دعوت سریع الاخف درود
ذارکه مبتکر زود از زدیر بجهه حکوم طلب و بجهه از از مردم خلیل
عامل این قیقد شود هر کز به خیخ و بور دنوان کرد و برو عابد کرویه
ملد فرسانه غلام و رسما و احسنی و ادعیه و دیک ایضه برای سریح
الا حاجت از قام حروف مکتوه ایم در نخل زن جهاد فیروز بر کرده چهل
چهل رمکو محل ساقس و بنی منقس سهند

تمام ده تصویب از وجوه ممکنات در این باب تا کجا می‌شود و در کجا می‌شود
رفته و نصف و نصف جزو زدن در این بحث بدینکم مفرد و خود کویند
و مرکب روز و فردا که کار اول متوجه شایستگی بود و در آخر حکم این مکر
همراه بازید و همراه ایل اکبر بعد سه حرف یا بعد الف اند شایست ماند یک از
اسماه الله تعالی ایست طبق ترتیب ممکنات این ستاد اول روز و دهم
مرکب دو هم مکسر دو هم با اول مرکب بفتح و همچشم مفرد مکسر پنجم ایل اسرا فیل بـ
پنجم با دو هم مرکب با فتح دو هم مفرد و فتح پنجم ایل جزیل و سـ **جـ**
هشتم با ایل ایل مرکب دو هم با اول مرکب بفتح پنجم ایل عزالیـ
بیست چهارم با ایل **جـ** هشتم مرکب بکسر بیست دو هم با اول مرکب بفتح پنجم
ایل میخانیـ **جـ** بیست دو هم با بیست سیم مرکب بفتح پنجم ایل باز بیست دو هم
مرکب با اول بفتح حکم ایل **جـ** سیم با بیست پنجم مرکب بفتح بیست دو هم
مفرد بفتح بیست هفده دلیل پنجم رضیم تکنیل خ بیست چهارم با بیست هفتم
مرکب بفتح باز بیست دو هم با اول مرکب بفتح پنجم ایل ایل حکم ایل در هشتم تا دو هم

مکسر

مرکب بفتح بضم ایل در دا کیل ذا او با بست و هفتم مرکب بفتح دهم
با اول مرکب به فتح شنازد هم مرکب مفرد بکسر بضم ایل اهله کیل
و اول مفرد بفتح بست چهارم نیز مفرد به فتح بست دویم مفرد
بکسر بضم ایل امدا کیل زرا چهارم هم مرکب بفتح بضم با اول مرکب
بفتح بضم ایل شرخ کیل سی بست هفتم با بست چهارم مرکب بفتح
بست ششم با اول مرکب بفتح بست دویم مفرد بکسر بضم ایل
همو کیل شش بست هفتم با بست چهارم مرکب بفتح دهم با
اول مرکب بفتح بضم ایل هم کیل ص اول با بست هفتم
مرکب بفتح پنجم با بست چهارم مرکب بفتح پنجم با اول
مرکب بفتح بضم ایل ایچما کیل ض هزار هم با شش زده هم مرکب
بفتح بست دویم با اول مرکب بفتح بضم ایل عطه کیل ط اول
بار و از دهم مرکب بفتح هزار هم مفرد بکسر بضم ایل ریچما کیل
بست سیم با بست ششم مرکب به فتح یازدهم با اول مرکب

بفتح نضم ايل لوز اسلع بيت سيوم باهشيت ششم بفتح بيت چهارم
با اول مرکب بفتح نضم ايل لومايل غ بيت سيوم باهشيت خشم مرکب
بفتح هفتم با اول مرکب بفتح نضم ايل لوهایل ف دوازدهم با هم مرکب
بفتح ششم خود بفتح بيت چهارم با اول مرکب بفتح بيت دویم مفرد مکبر
بضم ايل چهارمیل قهدرهم باست اندرهم مرکب بفتح دهم با اول مرکب بفتح
ضم ايل عذر اسیل ششم مفرد بفتح دهم باهشيت هشتم مرکب بفتح
یازدهم با اول مرکب بفتح نضم ايل حروز اسیل شاندرهم با اول مرکب
بفتح و نیز شاندرهم با اول مرکب بفتح نضم ايل طاکیل صردهم باهشيت
هشتم مرکب هجدهم باهشيت هشتم با اول مرکب بفتح نضم ايل دوسیل
ن هشتم باهشيت هشتم مرکب بفتح بيت سیوم با اول مرکب بفتح نضم ايل
حولاکیل و دهم باهشتم مرکب به بفتح سیوم مفرد بفتح بيت صد چهارم
با اول مرکب بفتح نضم ايل رفته ایل هشت هشتم باهشيت هشتم مرکب بفتح
دهم مفرد بفتح دویم با اول بفتح نضم ايل درساکیل ی دوازدهم مفرد

بغایع و حم با اول مرکب بر فتح بیست دویم بابیت ششم هزار کشش زده
با اول مرکب بر فتح بضم ایل سر اکنیا پیل منه و شرح خود و مجهی اینست
آخر که با مدار دیشنه از سخن کعنین هزار بار بکوید یا نوشتہ با خود دارد
ذوقها کرد و او اگر پنجاه و هفت نوشتہ با خود در در غیره کرد و او اگر
مراضی بر کهان چشمی باز عصران نوشتہ بخورد شفاید و در وقت
نوشتنه پاره من و پاره حیم کوید ب به نیت محبوبین پایان نهاد
بار بکوید خلاصی با بد و اگر آن در روز چهارشنبه وقت فرو
رفتن آفتاب نوشتہ کو دک سو خوردن و به حفظ سیفر اید
و اگر چیزی فوت شده باشد نوشتہ در مصحف بنهد جاذ آید اگر نوشتنه
با خود ارد از نشر و شناسان ایمن بود و در وقت نوشتنه پاره صور
و پاره الحد پاره الحد کویدت اگر هر روز هزار بار بکوید حباب
دولت کرد و او کرم هزار نوشتہ با خود در در غیره بخود اگر باشد
و ده در روز لسکه شبیه وقت زوال نوشتہ در دیوار رفانه

بیا و بزدشت بست قدم گرد دو اکر ترسته زن نزهه عکس کلند محبت
پیدا آمیزد در وقت نوشنن یا دام و یا صمد کوید مفت اکر روز
بیهده بینیت محبت کوید محبت پیدا آمید و اکر بیهده نوشتہ زیر سر طغل
نهند نترسد و اکر روز سته شبهه وقت طلوع آفتاب پنجاه و سه نوشتة
با خود دارد و حجم مخاندان مطیع او گرد دو اکر از مرتبه خود فرد اتفان
باشد پاز آن بمنتهی رسید باید در وقت نوشنن یا باز و یا گیزه
ج اکر هفت روزه روز نهضه ربار کوید حضرت رسالت بنده
صعید در خواب بیند و اکر نجوریکی نر صدر بر تعجب نوشتہ شسته بخورد
محبت آیاند و اکر شب پنج شبینه در افرزو نیماه بزرده نوشتہ با خود راره
و سحر و چشم نفع بردنی کما زلکند و ابرمک و نعنوان نوشتہ جمهور
سغید پیچه در سوم کرنیت زیر دندان نهند امرو احیا و معافانه کند باید
نترسد و در وقت نوشنن یا باز همچنان یا باز کی کوید حم دولت
بار خواهند هر شیئی ها که باکر و مید بر دشمن افت نمود و سکه در

خ اک خواهد روز غائب خیر ناید باید بعد از کماز جمجم بالایام هفت صد
بیهوده خوانند بطريق غائب و مدارک طرف عدهم نباشد هفت صد توشه
زیر سر نهاد غائب رس در خواب بسند و اک شب چهارشنبه نیم نیست
منک ز غفاران فیضتیه و پنهان نوشتة با خود دارد و عزیز و محظی کردد
و اک مدیون باشد از دین خلاص باشد باید هم در وقت نوشتن
با حنان پا منان کوید آک خواهد هدشم راز شهر زر رود
بلاید وقت صحیح بشی روز شنبه مبارکه تمام بعفایم ستاره کان هفت
بار کوید و اک هر روز هزار بار کوید بدلت رس اک ره نیست اما
در روز شنبه بوقت طلوع آفتاب هفت صد و سی هزار شنبه در مسجد
جایع در فن کند در امان حق باشند باید هم در وقت نوشتن باید یافان
پایا خالق کوید آک در آن کوید با اهل خویش در امان حق باشند و
اک هفت صد فوشنده با خود دارد و بابر شیرینی خوانند تجوید نمیزد
هر دم عزیز کردد و اک در شب در شب شنبه رویت بنویسد و در میغارد

نیشتن

نفویز کرده با خود را رد در میان خفته عزیز کرد و در وقت نوشتن
با حیم یا کسی دیگر کویی اکرده فینه نامعلوم باشد هفتمدبار در کونترخونجه
سفید کوید و دیده بر حکم دفینه باشد رجا فرز رکرد من آکر با پندبار
کوید از ترس ایمن کرد و از کرهز مردن نوشتہ با خود را رد مهیب
کرد و از در روز جمعه صد و بیست نوشته با خود را در زبان خلق
از زید کننن بسته کرد و در وقت نوشتن یا حلیم یا مهدی کوید.
نه اکر بر روز وقت پیشین هفتمدبار و رسازد فلتان
مطلع وی کرد و از نوشته بر کردن طفل نبند و رسخنی آید و اکر در
روز چهارشنبه سیده و شست بار در طاس میان حمام نوشته و شسته
بر سر از نهاد در نقوت بر وی کناده کرد و در وقت نوشتن
یا حمید همیاعنی پنجم کوید نشان کرد و لیست با رخونه در خود را در
زرو بیان ده و دست کم حافظه باشد در خواب بیند و از زبان نوشته
خوردان درهای ایشان نزدیک اکر مردی بسته با در روز تجھ نوچیج بار

بلند

نمیشکن رعف ازان بر کاخ چهارمین نوشنیه و نشسته نجوراند کث پر کرد و
واکر زن باشد نوشنیه نشسته بر سر اندازد و همچو^ر حسنی^ش باز نوشته
در مصحف اندازد و در فو^ت کوتشن^ن یا قهار و قریب کوید ص
اکر به قصد و پیغام نوشنیه در میان مصحف نهد عزیز کرد و در وقت
نوشنیه با مان لی یا ناقر کوید ص براستی دفعه جزو نیت نودبار
خوانند بد مرد و نوشنیه به بند دو اکر به جهت محبت به قصد با کوچکی^پ
سلطیع کرد و اکر صد و نوزده در شب جمع بانکه در نظر ازان بر کاخ از
چهارمین نوشنیه زیر سر نهد حضرت رسالت پناد صین اللہ علیہ وسلم^ص در
خواب بیند و اکر نشسته نجوراند دل روشنی کرد و در اکر^ر خیجه^ج
با خود را در نظر مردمان عزیز کرد و در وقت نوشنیه باعثی^ج
سو یا قد وس کوید طار ترس طالبی هر باد ده هفت را کوید آلمی^ج
کرد دو اکر در شب پیغام نه صد نوشنیه با خود را در در عکای^ج
در مانع نزند و در وقت نوشنیه یا حیفا قیوه^ج کوید^ج

برای محبت هفت صد بدر پیشکش نزاعه زان نوشتند با خود دارند اگر
در روز پنجم مدد و منکر نوشتند با خود دارند مشهور جهان کردند و در
در وقت نوشتن یا تجمع یا کلیه عجایب سیاست روزه روزه هفده
بار نبودند و شمن همچنان کردند و اگر بر رک خیار نمیخوردند و نشسته در
خانه و شمن اندزاد آواره کردند و اگر روز جو هزار نوشتند با خود
دارند هر کن حجت ای کسی نمودند و در وقت نوشتن یا عظیم یا
مجیب کویریخ اگر هر روز هفده بار کتفه بگانه بخشند دهد معمور کردند
برای محبت نه هزار برقاپن کریا پس نوشتند نام اینکس با در خود فرام
ما در خود نیز نوشته محبت پسیدا آید اگر در روز چهارشنبه غذ نوشتند
با خود دارد از محبت خلاص پایید و در وقت نوشتن یا مالک
و پا مصیبن نبودند ف به هر ترا مدن های هر روز چهل بار کوید اگر
صد و یک نوشتند با خود دارد از محبت آیند کردند و در وقت نوشتن
یا عظیم یا کلیه نجوانی اگر هر روز سیست بار کوید هزار بار باطنی

گردد و اگر در نیت باشد غذه نوشته باشد پس آنها نوشته با خود دارد
غیر از کردن و اگر در شب چهارشنبه نیم شب نوشته با خود دارد همچو
خلق آینین کردن و مقبول احوال کردن و در وقت نوشتن یا نشانه
یا عذر نباید بخواهد اگر نوزده در وقت برآمدن افتد نوشته
با خود دارد جمله حاشیه برآید و اگر نوشته در ربع و پارک شست بیاورد
نوش و مبلغ مغرب زمانه در وقت نوشتن پاخالق پاچیط
یکوبیدل اگر به کسر طبع داشته باشد هفده بار کویده اگر در شب سه شبیه صد و
هزار نوشته با خود دارد از جمله بیهودات آئین کردن در وقت نوشتن
یا آحیا با آعلاه بخواهد هر اگر هفده بار در شب هجده کوید حضرت
رسالت پناه صلح الله علیهم و سلم بعد از خواب پنده اگر در وقت نوشته
سیزده نوشته در مصحف نهاده باشند پس افیده در وقت نوشتن
یا نشانه چهلیم کویدن اگر هنوز نوشته با خود دارد از زنان
نه کار اگر در وقت نوشتن یا عذر یا جمله همچو

و اگر چهار بار کوید زیان خلی از بکنفیتی بسته کرد ها آگز صد شتر
با خود دارد خلی مطیع او کردی اگر هفت هزار بار کویر ز
خلی بینایز کردو اللہ عالم بالصورب دعا سیفی
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَللّٰهُ الْمَلِكُ
الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلٰهَ اِلَّا أَنْتَ بِهِ رَحْمٰنٌ وَّرَحِيمٌ
دل آرزو نزیک بعفی همه شاهزاد کردند و حزن لاله الانت
کوید بوده بار و اوضاع امریکی ایلی به این اله بصیرین العیاد
در سبی رفته بازدبار سبیلک لاله الانت الح
- بخواهد جمیع عالم علیک و فلن مطیع وی کردند انت ربی وانا
علیک عملت سو و ظلت نفسی و اعزت بنبی
فاغفر لی ذنو بی نه لا یغفر الذنوب الات یاغفر
یا شکن ریاحیم ص اثارت اول دنیا نفع المیحت سر
هذا الاسل و بحق کرمک الهمی حق اسمک الاغظم

٢١

جتني
ان تجعلنى من اهل عنایتك اسالك ان تقضى حاجتني
كالماء بحق من امرك اذا اردتني اان يقوله كن
نيكون بالله يا الله يا الله زائد درسمجه سمه بالکوید چون
به محل از راه اصل رسد پشمهاها به جانب همان کرده و دست
بر عاد برده کوید اللهم بحق سه هزار اسلوی عملت و بحق
کرمك الحق و بحق اسمك الاعظم ان تقضى حاجتني
کن فيكون کن نیکون الهمي لکنی عملک عن المقال
وکنی کرمک عن السوال خودنی حاجت طلبید چون
حاجت فتحت دعا و فتح خوزند و اکر حاجت قتل سب دعا
قتل خوزند پیش ترکند نزوع يافتاح فتحت بالفتح الفتح
في فتحك يافتاح يا قهرها فتحت بالقهر القهر
في قهر قهرها يا قهرها و در حضرت آدم فتح و سیم قهر
نوشته شده سب برای فتح اسم فتح برای تبلیغ اسم شیخ اللهم

أَنِ احْمَدْ شَوَّانْتُ لِلْحَمْدِ هُنْدِ عَلَى صَافِ صَنْ حَضَّتِي
بِهِ مِنْ هَوَبِ فِي الْغَائِبِ وَأَوْصَلْتَ إِلَيْيَ مِنْ فَالْكَلْدَ
الصَّنَاعَ وَأَوْلَيْتِي بِهِ مِنْ أَحْسَانِكَ إِنِّي جَاهَتْ خُودِ دَرَدَ كَذَرَدَ
وَبَوَّاَتِي بِدَمْ مَقْلَنْ الصَّدَقِ وَاللَّتَّى بِهِ مِنْ قَاقَ
مِنْكَ الْوَاصِلَةَ الْمَيْتِ وَاحْسَنْتَ إِلَيْيَ مِنْ إِلْنَاعِ الْبَلِيَّةَ
عَنِي وَالْتَّوْفِيقِ لِي وَالْجَاهَةِ لِلْعَارِيِّ حِينَ أَنَادَيْكَ دَاهَ
وَأَنَا جَاهِيَكَ سَرَاغْبَأَوْ دَعْوَكَ ضَارِعَكَ مَضَارِعَهَمْكَ
وَحِينَ أَرْجُوكَ هَرْجَبَأَنْجَدَكَ فِي الْمَوْطَنِ كَلْهَالِي
جَارِّ حَاضِرَهَ خَفِيَّاً بَارَّاً فِي الْأَصْنَعِ نَاصَّاً وَنَاضَّ طَچَنَ
بِهِ لَفْظِ نَاهِرِ دَهْفَتْ بَارِ بَاسَكَ بَارِ بَاسِكَ بَارِ بَاسِكَ بَارِ بَاسِكَ
دَرَوْ دَكِيَّاَرِ بَدَنَاعِزِنْجَوْزِنْدِ خَوَاهِ فَعَمَ بَاشَدِ خَوَاهِ قَنْزِ بَانْدَهَشِيَّهَ
وَنَاظَّ طَوْ وَالْخَطَّابِيَاَوْ لَلْبَنْبَ عَافِيَّاَوْ لَلْعَيْفِيَّ سَاسَ
ظَلَمَ عَدَمِ عَوْنَىَ وَبَرَّكَ وَخَيْلَىَ لِي طَرْفَتَ عَيْنَ مَنْدَ

ازْلَمْ

أنتي دار الاختيار وال Kelvin والاعتبار لنظرالي فيما أقدر
اليلك لدار القرآن اعيتقك يا مولادي من جميع المضار
جز اينجا رسداي خلاصي مبسوس وغم وحمنه بابرداري الله خلاص عن
السجن زائد دعا انتي الله يهم فريح هنّي والشف غمبي فاهلك عدي
الله شتت شمله وفرق جمعه ورثلا اقدامه وانفع
ارزاقه واقضم ظهره وقلبي تدريج وبيقي عينه وسوقه
وجهه ونكيس اعلامه وخبيب آماله وخرّب بنجاده
وبدل احواله وقرب آجاله وسغله بيدنه وحمله
اخذ عزيز صفتكم واهلكه كا هلاك الشداد وغير
كاغرق هنرعن يا جبار يا قهار والمصال والمصال
والعائب والوارب واللوان والمهمن التي قدسها
فيها العموم معماريض البلاع وضروب جهل لقضا
لا ذكر منك لا الجليل ولم امر منك الا التفضي بالخير

ردد

لی شامل و صفحک بی کامل لطفک لی کافل و
فضلک علی متوار و نعمتک عندی متصله لم تحضر
جوادی و صدقت رجاءی و صاحب اسفای و
اکرم احصای و شفیت امراضی فتن عافیت
منقلبی و مثوابی و لطفتی بی اعداعی رساند شمارت
براست کردند دشمن کند شدت قتل پیش چون لم تسمت بی
اعداعی رسدره باریا رب یارب ای مغلوب بگنسر
ورهیت من همایی ق در چون رسیت من همایی رس
در سبی رزنه هفت بار حسبي الله نعم الوکیل و نعم المولی و نعم
النصیر و نه بار صاریت اذرسیت ولکن الله علی و
پانزده بار یا مازل ل کل جبار آنچه بخواهد و اعدار اراد غاطر
آزاد چون رسیت ای همایی رس حاجت خود طلبیده نزدی بعضی
اخراج روی رسیت و کفیتی هش من عادایی فحدی الملاوجی

وثناء ي عليك متواتق دائم من الدهر إلى الدهر ^{الآن}
التثبيح خالصاً لذرك و مرضيالك بناصح التوحيد
وأخلاص التفريذ وأخواص الحميد بطبعه التعبد والتقدمة
لم تعن من عقوله لم تعن من أى قول له المخلفات دارين محل
 حاجت خود درد كسرانه امر في قدره ذلك ولم يشأ في
الاهيتك ول يقل لك ما يسأء العلم صاهية الشئي .
عما هو عليه والمايئه الابدا ، والماهيه الائمه
وقيل ما يعلم أصل الشئي وصاله ف تكون للأشياء
المختلفة بمحابيأساً ول تعين انجبيت الاستثناء على
الغراة المخلفات ولا حرمت الا وها محب الغير
اليك فاعتقد منك محمد عاداً في عظمتك لا يبلغ
بعد الهم ولا ينالك غوض الفطنة ولا ينتهي اليك
بصر الناظرين في مجد جبروك ارتغعت عن همسه

الخلوقين صفات قد تدرك وعنى ذلك المذكورة في
عظمتك فلا نفس ماء اردت ان يناد ولما زاد ما
اردت ان ينقص ولا صد شهد لحين فطرة الخلق
ولأنه حضر حين برأت النفس كلّ الالئ
عن تغيير صفتكم للحرة العقول عن كذا معرفتك وكيف
يُوصف عن هذه صفتكم بارب اجمعون بلفظ ديار رب
رسوركم بكربيا دار الوجود وانت الله الملك
المبار القديس الذي لم ينزل ازليا ابدا ياسمه لا يحيى
دائما في الغيب وحدك لا شريك لك ليس فيها
احد غيرك ولم يكن الله سواك حارث في بحاجة الىك
عيقات مذهب التكفي وتواضع الملائكة في
لصيانتك وعنت الوجب بذلك الاستكانة لغيرك
ولقد حلمتني لعظمتك وأستسلم كل شيء لقد

و خضعت لك الرتاب وكل دون ذلك تخير اللغات فضل
هذاك الدبیر في نصاراتي الصفات ط فمن تفکر في ذلك
رجع طرفة اليه حسيراً و عقله مبهماً و تقلاه متغيراً
ف من اللهم لك الحمد لكثير ما متوااليما مستقى متسعاً
متوسقاً يلهم ولا يبليه غير مفقود في الملاكت ولا
مطموس في السماوات ولا مقص في العزفان فلماك الحمد
علمك حارمه التي لا تخصي في الدليل ذا ادبر والصبي اذا
اسفه في البر والجرو المعد والاصال والعشى والابها
والنظم والاسحاق وفي كل جن من اجناء الارض والنها
اللهم ب توفيقك قد احضرتني لنجات وجعلتني منك
في ولاية العصمة فلاما بهم منك في سبعم عمالك و
تابع الامان حروساً مالك في الرد والامتناع ومحظوظاً
لك في المنعى الدفائم يعني ما ولهم تخلفني فوق طلاق

ولم ترض عنِي الاطاعتي ناك بـهـانت اـللـهـ الذي لاـلـهـ
الـاـنـتـ لمـتـعـبـ ولاـتـغـبـ عنـكـ غـائـبـةـ ولاـتـخـفـيـ
عـلـيـكـ خـائـفـتـهـ وـلـمـرـضـاـنـعـنـكـ فـظـلـمـالـخـفـيـاتـ مـالـةـ
انـهـاـمـرـشـ اذاـ رـدـتـ فـشـيـعـاـنـ يـقـوـلـ لـهـ كـنـنـيـكـنـ
الـلـهـمـ لـكـ الـهـمـ مـثـلـمـاحـمـدـتـ بـهـ نـفـسـ وـحـمـدـلـهـ
ـالـحـامـدـقـنـ وـمـجـدـلـهـ المـجـدـونـ وـكـرـكـ بـهـ المـكـبـرـ
وـهـلـلـكـ قـ بـهـ الـهـلـلـوـنـ وـعـظـمـكـ بـهـ الـعـظـمـوـنـ
حتـيـكـيـونـ لـكـ مـنـيـ وـحدـيـ فـيـ كـلـ طـرـفـ عـابـيـ وـأـقـصـيـ
ذـلـكـ مـتـلـحـجـدـ جـمـيـعـ الـحـامـدـيـنـ وـتـحـيلـ صـافـ الـحـادـيـنـ
وـالـخـلـصـاـنـ وـنـقـدـسـ اـجـنـاسـ الـعـارـفـيـنـ وـنـسـاءـ جـيـعـ
الـمـهـلـلـيـنـ وـالـمـصـلـلـيـنـ وـالـسـجـيـنـ وـمـثـلـمـاـنـتـ بـهـ عـالـمـ
وـهـوـمـحـمـدـ وـمـحـبـ جـ وـمـحـبـ منـ جـيـعـ خـلـقـكـ كـلـمـ
قـ مـنـ الـحـيـنـاتـ وـالـبـرـايـاـ اوـ رـغـبـ الـهـيـ فيـ بـرـكـةـ تـمـاـرـ

انفتني

انطقني به من حده فما يسر ما لفتي في به من حنك
واعظم ما وعديني به على شكل طابتاني
بالنعة فضلاً وطولاً واصتنى بالشك حقوقاً وعدلاً
ووعديني عليه اضعافاً ومنيلًا واعطيتني منهن
ذلك اختياراً ومرضاً وسائلستي فنعم من شكل
قائم بغير صغير أذخيتني وعايشتني من حمدك
البلاء ولم تسمعني لسو فضائلك وبالذك وجعلت
ملبس العافية وأولتني البسطة والرخاء وسقت
لي أيس القصد وضاعفت لي أشرف الفضائح
وعدلتني به من المحنة الشريفة وبرتني به من
الدرجات الوفيعة واصطفتني بأعظم النسب ذر
دعوهً وانضالم لأشفاعةً وبحهم حجه محمد صلاح
عليه سلوك جميع الانبياء والرسلين اللهم اغفر

مالا يسعه الا مغفرة ولا يمحقه الاعفون ولا يكفر الا
تجاوزه لـ وفضلك وھب لي في يومي هذا علیي بما عذرا
وھ شهري هذا وسنوي هذا هبنا صادقاً بهون
علي مصائب الدنيا والآخرة واخذناها طو من سيفي
الىك ويرعبيني فيما عندك وكتب لي عندك المغفرة
وبلغني الكرامة من عندك وارزعني سكر ما انت
به على ذلك انت الله الواحد الاصد المبدئ الفريم
البديع السميع العليم الذي ليس لامرأة مدفع ولا عن
قضائك ممتنع وأشهد انك انت الله الذي لا له الا
انت فـ قـ اـتـ رـ بـ وـ رـ بـ كـ لـ بـ ئـ فـ اـ طـ اـ سـ لـ مـ وـ
الارض عـ الـ غـ يـ بـ قـ حـ وـ الشـ اـ دـ اـ ئـ العـ لـ لـ كـ بـ يـ رـ المـ تـ عـ
فـ قـ اللـ هـ مـ اـ يـ اـ سـ اـ مـ لـ كـ النـ بـ اـتـ فـ الـ اـ مـ وـ الـ عـ رـ يـ مـ
عـ الرـ شـ دـ الشـ كـ عـ لـ نـ عـ كـ وـ اـ عـ وـ ذـ كـ مـ جـ بـ كـ لـ جـ بـ

ربني

٢٣
وبغي كل ياغ وحد كل خاسد ومكر كل صاكو وشاقه
كل كاشط طبك اصول على الاعلاء واياك ارجو ولاية
الاحبد والقرباء فلك المد ما لا اسطيع احصاؤه ولا
نعديك من عوائل فضلك وعوارف رزقك والوان
او ليتني به من ارفادك فانك انت الله الذي لا له
الا نافانت ق الفاشي في الخلق طحمدك الباسط
بالجوديد للاقتصاد في حملك ولا يملكون ولا يتمنعون في
سلطانك وملكك وامرك تملك من الانما ماتئها
ولا يملكون منك الاماراتي في عالمكم انك انت
المحسن جرني به اللهم انك انت المحسن رب ربنا رب شرمنه
وسير بربهم كرده روسي سوين سمان اوورده ونشته مراد خوارزمه
حتى نعا في نجواه فتح باشد خواه قتلنا في جهار مياعزىز تعززت
بالعزه والعزة في عزتك ياعزيز عامله بـ تـ دـ لـ تـ بـ الـ

واللهم في ذلة ذلك يامد النعم الفضل القادر القاهر
المقدار القدس في نور القدس ترثي ف بالغزو
والعلاق ف ما وتأزرت بالعظم والكثير ياعو تعشى
بالنور والصيا وتحبلى بالمهابة والبهاء لك المن
القديم والسلطان الشافع والملك البانج والجود الواسع
والقدار الكاملة والحكمة البالغة فلك الحمد علما
جعلتني من آمة محمد صل الله عليه وسلم وهو أفضل
بني آدم الذي كرمتم وحملتم حملتهم في البر والبحر
وزر قائم من الطيبة وفضلتهم على كثير من خلقهم
من أهلهما وخلقتي في سميم عاصير اسويا بمحاجة
معانا و تستغلني بنقصان في بار في لا تعيين كلامك
أيادي وحسن صنيعك انجاعنا طلب عندي لغير فضل
من اعمل لدعي حزن وفضل من اعملك رب كثرة بيدي لغت

٢٣٤

برقة

و دفع خط يا قيب المحب المولى الحنون و نعماك
عـاـنتـالـذـيـ اوـسـعـتـ عـلـيـ فـيـالـدـنـيـاـ وـفـضـلـتـنـيـ عـلـىـ
كـثـيرـمـنـحـلـقـكـ تـقـضـيـلاـ لـأـجـعـلـتـ بـيـ سـعـاـيـسـعـ آـيـاتـكـ
وـعـقـلـاـيـفـهـمـ إـيمـانـكـ وـبـصـارـيـ حـيـ قـدـرـهـكـ وـقـوـادـأـ
يـعـرـفـعـظـمـتـ وـقـلـبـاـيـعـتـقـدـ تـوحـيدـ لـشـفـاعـةـ فـانـكـ
عـلـىـ حـامـدـ وـلـكـ نـفـسـ شـاـكـرـ وـتـجـعـلـ شـاهـدـةـ فـانـكـ
حـيـ قـبـلـ كـلـ حـيـ وـحـيـ بـعـدـ كـلـ حـيـ حـيـ بـعـدـ كـلـ مـيـتـ
وـحـيـ لـيـرـتـ الـحـيـوـةـ ضـحـيـ اوـلـمـ قـطـعـ خـيـرـهـ عـنـيـ
اـثـرـتـ وـنـعـ مـيـانـ دـوـعـيـ تـرـقـفـ كـرـهـ حـاجـتـ درـدـلـ آـوـرـهـ
بـعـدـ اـبـدـ اـلـحـ اـزـعـيـنـ ثـانـيـ كـنـدـ فـيـ كـلـ وـقـتـ وـلـمـ تـنـزـلـ بـيـ
عـقـوبـاتـ النـقـمـ وـلـمـ تـنـمـ عـنـيـ حـادـخـائـنـ العـصـمـ وـلـمـ
تـغـيـرـ عـلـىـ ثـائـقـ النـعـمـ فـلـوـمـ اـذـكـرـ مـنـ اـحـسانـكـ وـنـ
فـاـوـلـمـ اـذـكـرـ مـنـ اـحـسانـكـ رـدـهـ دـوـدـتـ دـرـسـتـ طـبـيـعـةـكـ

وَهُرْدَتْ وَزِبْرْهُ بِرْ دُرْ طَرْفْ نَتَنْ الْأَعْفُولْ عَنْهُ التَّوْفِيقْ
لِي وَالْأَسْجَابَة لِدَعَاءِي حَيْنَ رَفْعَتْ صَوْتَيْهِ جَدْلَكْ
وَتَبْجِيلَكْ وَقَهْلِيكْ جَوْنَ حَيْنَ رَفْعَتْ صَوْتَيْهِ مَهْفَارَبَارْ
يَا أَللَّهِ الْمَحْمُودْ وَزَبَارْ مَغْرُوفَسْنَ خَوْزَنْ ازْدَرْ كَاهْزَنْ رَزَاقْ
مَطْلَنْ ازْطَلْبَدْهَ قَنْ وَازْدَادْهَ فَرَازْ كَرْ دَانْدَوَرْ ازْجَيْعْ شَدَّادْ فَلَدْجَيْ
زَهْرَ وَالْأَنْيَ تَقْدِيرَكْ سَمْلَقَيْ حَيْنَ صَوْتَيْنِي فَاحِشَتْ
صَوْرَقْ وَالْأَنْيَ قَسْمَة لِاَنْرَاقْ قَدْرَهَمَالِي لِهَمَانِي
ذَلِكَ مَا يَسْغُلْ شَكْرِي عَنْ جَهَدِي نَكِيفَا ذَانِكَتْ
فِي النَّعْمَ العَظَامِي اَنْقَلَبَتْ بِنَهَا وَلَا بَلْغَ شَكْرِيَيْ
نَهَا مَيْخَرَا غَلَكْ الحَلَمَا حَفَظَ عَلَكْ وَعَلَدَ مَا وَسْعَتْهَ
حَمَتَكْ عَلَدَ مَا اَحَاطَتْ بِهِ قَدْرَهَكْ جَهَلَ وَبَدَ رَنَاقَهَكْ
اَمَا اَحَاطَتْ بِنَهَا وَاضْعَافَ مَا سَوْجَبَهَ ضَرِحَيْعَ
خَلْقَكَ فِي اللَّهَمَ فَنِيمَ اَحَانَكْ جَوْنَ اَنْتَمْ حَمَمَهَمَ

احسان

احسانك رد برای تضیی ذنی و خلاصی میسر سهنت با حنان
 یامناء ذالاحسان بجز دست راه تمجیحت بالرہبة والعبة
 ف وهنک یافھابی یاجیار تجبرت بالجبروت و
 الجبروت فی جبروت جبرونک یاجیار الی فیما
 من چمی کما احسنت کی الی فیما می فی منه اللهم ای
 اسالک و اتوسل الیک بتوحیدک و تبکیرک و تملیک
 و تکبیرک و کبوپاک و کمالک و تعظیمک و نورک فی
 فرجتک و علوک و فقارک و هنک و بهائک و جمالک
 و جلالک و سلطانک و قدرتک و احسانک و
 امنانک و رحمتک ان تصیل علی محمد و علی آل محمد
 و علی اسایی اخوانه من الانبياء والمسليني عَلَّان
 لاتخی منی زندگی چون لا تخری منی رزک رسد برای برک مزد عاجا
 بیست رهست باریار حیم کل صریخ آلم و بکباریا حیی میصر

يَا أَحْدَىٰ وَاحِدَىٰ مَاجِدَىٰ جَدَىٰ الْجَوَادِ وَفَضْلَكَ وَجَمَالَكَ
وَجَلَالَكَ وَغَوَّابَكَ كُوَاْمِتَكَ فَانِ لَا يَقِيْكَ لَكَثِرَةً مَا قَدَرْتَ
مِنَ الْعَطَا يَا عَوَائِقَ الْبَحْلَ وَلَا يَقْصُرْ جُودَكَ قَوْقَرِ التَّقِيرِ
فِي شَكْرِ بَعْتَكَ وَلَا تَنْفَدِ خَرَائِكَ مَوَاهِبَكَ التَّسْعَةِ وَ
لَا يُوْثِرْ فِي جُودَكَ الْعَظِيمِ مِنْهُكَ الْفَاقِهَ الْجَلِيلِ وَ
لَا تَخَافَ ضَيْمَ مَلَائِكَتَكَ وَلَا يَلْحَقُكَ خَوْفَ
عَذَّبَ مِنْ يَارِبِ جَبَرِيلِ يَارِبِ مَنْكَعِيلِ يَارِبِ اسْنِيلِ
يَارِبِ عَزَّاعِيلِ يَارِبِ مَحَمَّدِ رَسُولِ اللَّهِ امْلَادِيَّيِّيَّيِّي
قَضَاءِ حَاجَتِي يَا قاضِي الْحَاجَاتِ أَقْضَ حَاجَتِي يَقْصُرْ
مِنْ جُودَكَ سَهْ فَيَضْ فَضْلَكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فَلَقْلَيَا
خَاسِعًا خَاصِنَعًا صَاعِدًا وَبَدَّنَاصَابِرًا وَيَقِينًا صَادِقًا
وَلِسَانًا ذَكِّرًا وَحَامِلًا وَعَيْنًا بَالِيَّ وَرِنَ قَافَرَ
وَاسْعَادَ عَلَمَانًا فَعَاوَ وَلَدَ صَالِحًا سِنَانًا طَوِيلًا وَعَمَلًا

صلحًا واسالك رزقًا حلالًا طيباً ولائعًا مني مكرك و
تكشف عنى سترك ولا تنسيني ذكرك ولا تقنطني من حظك
ولا تبعدني من كنفك وجوهرك واعذني من سلط
وغضبك ولا توسيني من حرمتك ومرحك وكن بي
انسيًا منك لروعه ووحنته واعصمني منك لهلة تخني
من كل بليةٍ وآفةٍ وعاهةٍ ومحنةٍ وعفةٍ وشدّةٍ في الدين
لا تختلف المبعاد اللهم فـ أرْفَعْتِي شأْنَ مرضي وحزني
وسر حضرت على كرم الردجم صدر دار وناد عليه ستره بارزونته جهت
طيبة في الكربلائي قتل وزدت بهم ستره بكميره لافتنا الأعلى لأسيف
الاذوا الفقار وسر همي من بعدي على سبهم الله عـ
وسيف القائل ولا تخمني وآركوني ولا تخني وآركوني
ولا تخضني تخمني كويبي لا تخضعني وارفع عنى ولا تلهـ
واعطيني ولا تخمني والآن مني ولا يهـني ونـزـنـي

وَلَا تُنْقِضنِي وَارْجِعْنِي وَلَا تُقْدِنِي وَانْصِرْنِي وَلَا تُخْذِنِي وَأَذْرِكْ
وَلَا تُؤْتِنِي عَلَيْكَ أَحَدًا وَاحْفَظْنِي وَلَا تُخْفِنِي فَلَكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قُدْرَةٌ وَبِالْإِجَابَةِ سَبِيلٌ حَوْلَ بِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ لِمَنْ يَسْأَلُ
رَبِّهِ حَتَّى خُودَهُ لَهُ بِكُوْرَةِ الطَّيفِ أَغْتَنْتِي وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى
عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَاصْحَائِيهِ يَا ذَا الْجَلَالِ إِلَيْكَ الْكَلَامُ
اللَّهُمَّ صَاقِدَرْتَ بِي مِنْ أَمْرٍ وَشَعَّتْ فِيَّ هُبُوفِيقَكَ وَ
وَقَبِيرِ فِيمَتَهِ بِي بِاَحْسَنِ الْوَجُوهِ وَاصْلَحْهَا وَاصْوِهَا
فَانْكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ طَوِيلٌ وَبِالْإِجَابَةِ سَبِيلٌ يَامِنٌ
قَامَتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُونَ يَا صَمِيمَ يَا مِنْ حَسْكَ السَّمَا
إِنْ تَقْعُ عَلَى الْأَرْضِ إِلَيْكَ إِذْنُهُ فَيَا مِنْ أَمْرِهِ يَا ذَا الْجَدِيدِ
شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ يَوْمَ يَكُونُ فَكُوْنُ رَسَدِ برَاهِي
رَفِيعُ شَكْرِنَ دَعَا رَمَذَنَ كُورُ خَوَافِتَ بَعْدَ يَا تَاهِرَهُ الْبَطْشِي
السَّلَدِيلُ الْجَمِيعُ مُفْتَ بَارِكُو زَنْدِ دَعَا رَائِنَهُ الْمَهَمِمُ سَبِيبُ

دُعْوَى كَمَا اسْتَجَبَ دُعَاءً مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلَّهِ
الْأَكْبَرِ وَدُعَاءً جَمِيعَ الْأَنْبِيَا وَالْمُسْلِمِينَ وَالْأُولَئِكَ
وَالصَّدِيقَيْنَ وَالصَّالِحَيْنَ أَجْمَعِينَ بِحَمْدِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَجْمَعِينَ فَقَدْ نَسِيَانَ الدِّينِ
مَلَكُوتَ كَلْسِتَيْنِ وَهُدَى الْيَمَنِ تَرْجِعُنَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
عَلَيْهِ وَاللهِ أَجْمَعِينَ الطَّهْرَ وَلَمْ يَرْ
سَلِيمًا سَلِيمًا مُهَارَ كَمَا تَنْبَاهَ

